16/11/2020

Βιβλίο Μητροπολίτη Κύκκου για το Ουκρανικό ζήτημα

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Γράφει ο Λουκάς Παναγιώτου

Ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον βιβλίο, μια μεστή επιστημονική πραγματεία, η οποία «διακατέχεται από μία ανύστακτη ανησυχία, για την σημερινή διχαστική κατάσταση, που βιώνει η Παγκόσμια Ορθοδοξία» σε σχέση με το Ουκρανικό Ζήτημα, αποτελεί η νέα συγγραφική μελέτη του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου.

Το βιβλίο αυτό, φέρει τον τίτλο: «**Το σύγχρονο Ουκρανικό Ζήτημα και η κατά τους θείους και ιερούς κανόνες επίλυσή του»**, αφιερώνεται στην ενότητα της Ορθοδοξίας και, όπως σημειώνει ο συγγραφέας του, «είναι γέννημα μίας έντονης ανησυχίας και μεγάλης αγωνίας», για το σοβαρότατο, καυτό και πολύπλοκο αυτό θέμα, το οποίο, αδιαμφησβήτητα, επηρεάζει σε βάθος και «απειλεί την πανορθόδοξη ενότητα με σχίσμα τεραστίων διαστάσεων».

Ο εκ Κρήτου Μαρόττου καταγόμενος και εκ της Ιεράς Μονής Κύκκου ορμώμενος, λόγιος και βαθυστόχαστος Ιεράρχης, αλλά και «εγκρατής της Νομικής και Θεολογικής επιστήμης θεράπων», με την υπερπληθωρική φιλανθρωπική προσφορά και δράση του στα εκκλησιαστικά, κοινωνικά, εκπαιδευτικά, πολιτιστικά και εθνικά δρώμενα της Μεγαλονήσου, καταθέτει και επεξηγεί, μέσα από το «λιτό και ταπεινό, αφιλόδοξο» πόνημά του, τα αναγκαία εκείνα στοιχεία που συνθέτουν το Ουκρανικό Ζήτημα. Όπως επισημαίνει χαρακτηριστικά «δεν επιδιώκει να ωραιοποιήσει ή να δραματοποιήσει, αλλά να παρουσιάσει την αλήθεια απροσωπόληπτα, χωρίς δηλαδή προκαταλήψεις, συμπάθειες ή αντιπάθειες».

«Στόχος της μελέτης αυτής», υπογραμμίζει, είναι, αφενός μεν η ενημέρωση του χριστεπωνύμου πληρώματος της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, το οποίο μεγάλο επιδεικνύει ενδιαφέρον για τα εν Ουκρανία τεκταινόμενα» και αφετέρου δε, η εν πνεύματι ταπεινώσεως και αγάπης κενωτικής πληρέστερη, κατά το δυνατόν, ενημέρωση των αγαπητών εν Χριστώ αδελφών και συνεπισκόπων, Μελών της Αγίας και Ιεράς ημών Συνόδου, για να είναι καλύτερα προετοιμασμένοι και να αποφανθούν ορθά, όταν θα έλθει η ώρα, που θα παρθούν και από την Ορθόδοξη, Αυτοκέφαλη και Αποστολική Εκκλησίας της Κύπρου οι αναγκαίες για το θέμα αποφάσεις».

Η βασική προβληματική, η οποία διακατέχει την εν λόγω προσπάθεια του Πανιερωτάτου είναι, αν ορθά ή λανθασμένα παραχωρήθηκε το «Αυτοκέφαλο» στην Ουκρανία και αν ως γνώμονά του έχει «τους ιερούς Κανόνες των Οικουμενικών Συνόδων, των Τοπικών Συνόδων με Οικουμενικό κύρος, τους Κανόνες των Θεοφόρων Πατέρων και τη σχετική βιβλιογραφία και θεματογραφία». Επισημαίνει, παράλληλα, ότι, γράφοντας για το Ουκρανικό Ζήτημα, δεν αποβλέπει σε τίποτα προσωπικό, αλλά έχοντας ως μοναδικό οδηγό την αρχιερατική του συνείδηση υψώνει το ανάστημά του και «αγωνίζεται, χωρίς σκοπιμότητες και φοβίες, ενάντια σε κάθε αυθαιρεσία, που επιβουλεύεται τη Συνοδικότητα της Ορθοδόξου Εκκλησίας, απειλώντας με διχασμό την Οικουμενική Ορθοδοξία». Και το πράττει, μάλιστα, έχοντας «απόλυτη συναίσθηση πιθανών παρεξηγήσεων ή και κινδύνων, που συνεπάγεται η προσπάθεια αυτή».

Αξίζει να σημειωθεί, ότι τόσο στο εισαγωγικό όσο και στο επιλογικό σημείωμα του βιβλίου ο Κύκκου Νικηφόρος αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τον βαθύτατο σεβασμό του προς το σεπτό Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, «τη Μεγάλη αυτή του Χριστού Εκκλησία, που έχει, κατά τους θείους και ιερούς Κανόνες, τα "πρεσβεία τιμής" και την πρωτοκαθεδρία μεταξύ όλων των Ορθοδόξων, Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, αλλά και για τη μοναδική και ανεπανάληπτη προσφορά της στη "Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν"». Επισημαίνει, βέβαια, ταυτόχρονα ότι «ο σεβασμός και η αγάπη μας προς αυτό, ουδόλως μας δίνει το δικαίωμα να εθελοτυφλούμε και να αποδεχόμαστε αδιαμαρτύρητα, αυταρχικές, μη κανονικές και απαράδεκτες εκκλησιολογικές ενέργειες».

Σε σχέση τώρα με το περιεχόμενο του βιβλίου, ο σεπτός **Ιεράρχης της Εκκλησίας της Κύπρου, επιχειρεί, με ενεργή υπευθυνότητα και ισχυρή ιεροκανονική και αγιοπατερική τεκμηρίωση, να δώσει απαντήσεις στα ποικίλα ερωτήματα, τα οποία πηγάζουν και προκύπτουν από το οξύτατο Ουκρανικό Εκκλησιαστικό Ζήτημα.**

Τα ερωτήματα αυτά είναι:

α) Στην Εκκλησιαστική Δικαιοδοσία ποιου Πατριαρχείου ανήκει η Ουκρανία;

β) Ποιος έχει το δικαίωμα χορηγήσεως Αυτοκεφαλίας και με ποιες προϋποθέσεις;

γ) Έχει ή όχι το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως το Κανονικό Δικαίωμα να δέχεται υπερορίως εκκλήτους προσφυγές και

δ) Ποιος είναι η Κεφαλή της Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας;

Αντίστοιχα εγκύπτει με την δέουσα προσοχή στα θέματα της διακοπής της Ευχαριστιακής Κοινωνίας μεταξύ Ορθοδόξων Εκκλησιών, καθώς και στο Συνοδικό και Ιεραρχικό Πολίτευμα της Ορθόδοξης Καθολικής Εκκλησίας.

Τέλος, μετά την εξαγωγή των συμπερασμάτων της έρευνας, ο Πανιερώτατος, καταθέτει εισηγήσεις και επιλογές για την λύση του όλου Ζητήματος. Επισημαίνει, μάλιστα, ότι «η μόνη διέξοδος από το παρόν αδιέξοδο, ώστε να μην επαναληφθεί η θλιβερή ιστορία του 1054 και να γνωρίσει η Ορθοδοξία το μεγαλύτερο σχίσμα στην ιστορία της, είναι ο Διάλογος». Προσθέτει, επίσης, πως «οι ρωγμές αυτές, εάν δεν αρχίσει αμέσως ένας Διάλογος αγάπης μεταξύ όλων των Ορθοδόξων Εκκλησιών, θα γίνουν σχίσμα μέγα και οδυνηρό, που θα πλήξει δια παντός την Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία».

Εν κατακλείδι ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας τονίζει, ότι «η Ορθόδοξη Εκκλησία οφείλει να αποκαταστήσει την ενότητά της και να προβεί σε ανασύνταξη των πνευματικών της δυνάμεων προς αντιμετώπιση των συγχρόνων προκλήσεων».

Και καταλήγει**: «Εύχομαι και προσεύχομαι ο Εσταυρωμένος και Αναστημένος Θεάνθρωπος και Λυτρωτής μας Χριστός να δώσει "συν τω πειρασμώ και την έκβασιν", να δώσει, δηλαδή, σύνεση και φωτισμό σε όλους και ιδιαίτερα στους Προκαθημένους, Ηγέτες της Ορθοδοξίας, ώστε να προσφέρουν στην Εκκλησία μας, μέσω ενός διαλόγου αδελφικής αγάπης και χωρίς ηγεμονικές τάσεις και αυταρχικές διαθέσεις, την ευώδη μαρτυρία της ενότητας».**

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΘΕΙΟΥΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ

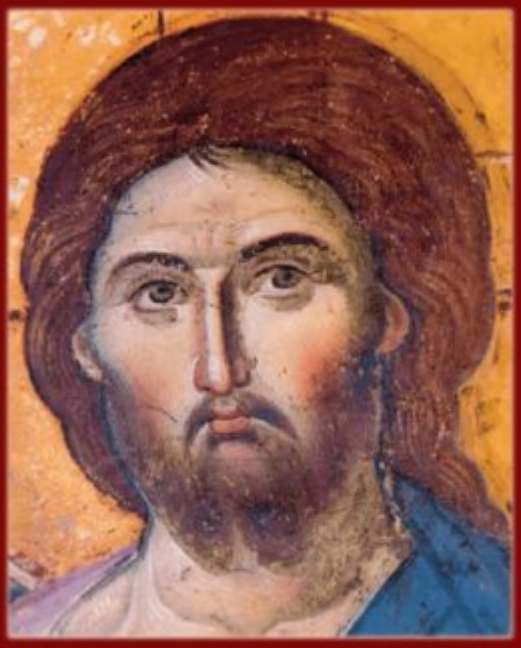

ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΩΝ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2020

Από τό πολυτιμότατο ἔργο του ἀναφέρονται ἐνδεικτικά ἡ ἵδρυση τοῦ Κέντρου Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἡ λειτουργία σύγχρονου ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου στήν Κεντρική Μονή, ἡ συμβολή του στήν ἀνάπτυξη τῶν θεολογικῶν σπουδῶν στήν Κύπρο, θέτοντας ὑπό τήν ἐποπτεία του τό Τμῆμα Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Λευκωσίας, ἡ λειτουργία τοῦ Ἱδρύματος «Ἐλεούσα» τοῦ Κύκκου, γιά τή φιλοξενία ἀνθρώπων ἀτόμων μέ νοητική ἀνεπάρκεια καί ἀναπηρία, καί ἄλλα.

Γιά τό ἐκκλησιαστικό, κοινωνικό καί πολιτιστικό του ἔργο τιμήθηκε ἀπό πολλούς φορεῖς, ὅπως ἀπό τόν Δῆμο Ἀθηνῶν, πού τοῦ ἀπένειμε τήν ἀνώτατη τιμητική διάκριση του, τό Χρυσό Κλειδί τῆς Πόλης, τό 2001. Ἐπίσης, τό Τμῆμα Παιδαγωγικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καί τό Τμῆμα Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ὑβνοκοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τόν ἀναγόρευσαν Ἔπίτιμο Διδάκτορά τους, τό 2008.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΙΦΟΡΟΥ

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΝΙΚΙΦΟΡΟΥ

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΘΕΙΟΥΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΙΑΥΣΗ ΤΟΥ

ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΛΕΤΩΝ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2020

Ὁ Μητροπολίτης Κύκκου καί Τηλλυρίας καί Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου Νικηφόρος γεννήθηκε στό χωριό Κρήτου Μαρέοτου, τό 1947. Ἐλκῦσε εὐγενῆ ἡλικία στή Μονή Κύκκου καί πραγματοποίησε σπουδές στή Νομική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1970-1974) καί στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1974-1978). Διάκονος χειροτονήθηκε τό 1969 καί Πρεσβύτερος τό 1979, ὁπότε προχειρίσθηκε Ἀρχιμανδρίτης. Ἀκολούθως, τό 1984, ἐνθρονίσθηκε Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Κύκκου. Τό 2002, ἐξελέγη ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Ἔπίσκοπος Κύκκου, καί, τό 2007, ἀπό κληρικολαϊκή συνέλευση, παμψηφεί, Μητροπολίτης Κύκκου καί Τηλλυρίας. Διετέλεσε μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου.